

.Sygn. akt III CZ 50/11

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Anna Kozłowska

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa M. H.

przeciwko H. S.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 października 2011 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie

rozstrzygające o kosztach postępowania apelacyjnego

zawarte w wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 3 marca 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 3 marca 2011 roku Sąd Okręgowy oddalił apelację pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 24 listopada 2010 roku oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1200 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego. Podstawę prawną rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania apelacyjnego stanowił art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 5 zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1348).

Na postanowienie o kosztach procesu zawarte we wskazanym powyżej wyroku zażalenie wniósł pozwany żądając jego uchylenia w całości i przekazania sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania ewentualnie zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 300 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym. Uzasadniając swoje stanowisko skarżący wskazał, że uzasadnienie wyroku z dnia 3 marca 2011 roku nie zawiera wskazania motywów, którymi kierował się Sąd Okręgowy rozstrzygając o kosztach postępowania apelacyjnego. W jego ocenie nie jest bowiem wystarczające dla uzasadnienia rozstrzygnięcia o kosztach postępowania odwoławczego - jak to miało miejsce w przedmiotowej sprawie - przywołanie przez Sąd wyłącznie przepisów prawa stanowiących podstawę orzekania w tym przedmiocie. Jednocześnie skarżący podniósł, że Sąd Okręgowy zasądził na rzecz powoda koszty postępowania apelacyjnego w niewłaściwej wysokości, gdyż ta powinna być ustalona w oparciu o § 6 pkt 3 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 przywołanego powyżej rozporządzenia, a nie jak przyjął Sąd drugiej instancji w oparciu o § 6 pkt 5 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wysokość opłaty za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego pozwanego w postępowaniu apelacyjnym Sąd Okręgowy ustalił na podstawie § 6

pkt 5 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Powołany § 6 pkt 5 rozporządzenia określa stawkę minimalną w kwocie 2.400 zł za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego, przy wartości przedmiotu sporu wynoszącej powyżej 10.000 zł do 50.000 zł. W przypadku postępowania apelacyjnego przed sądem okręgowym stawka minimalna przy tej wartości przedmiotu zaskarżenia wynosi, zgodnie z § 12 ust. 1 pkt 1, 50% stawki minimalnej, nie mniej niż 60 zł.

Mając powyższe na względzie stwierdzić należy, że skarżący bezzasadnie kwestionuje rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego w przedmiocie kosztów postępowania apelacyjnego podnosząc, iż wskazana przez Sąd stawka minimalna nie miała zastosowania dla rozliczenia kosztów w postępowaniu odwoławczym pomiędzy stronami. Skarżący pomija bowiem okoliczność, że wskazana przez niego w apelacji wartość przedmiotu zaskarżenia (k. 415) określona została kwotą 10.282 zł. Wartość ta - co również należy podkreślić - nie była przy tym weryfikowana przez Sąd drugiej instancji. Stąd też właściwą stawką minimalną dla zasądzenia opłaty na rzecz powoda za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym była kwota 1200 zł, tj. połowa stawki minimalnej przy wartości przedmiotu zaskarżenia powyżej 10.000 zł do 50.000 zł (§ 6 pkt 5 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 powołanego rozporządzenia).

Nie ma również racji skarżący wskazując na uchybienie Sądu Okręgowego w przedmiocie uzasadnienia rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego. Zwrócić bowiem należy uwagę, że powoływanie się na naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. może być skuteczne tylko wtedy, gdy wskazane w ramach tego zarzutu uchybienie w konstrukcji uzasadnienia uniemożliwia Sądowi Najwyższemu przeprowadzenie kontroli zaskarżonego postanowienia w oparciu o przepis art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2010 roku, sygn. akt I CZ 111/09, niepubl.). W przedmiotowej sprawie przywołanie przez Sąd Okręgowy w uzasadnieniu wyroku z dnia 3 marca 2011 roku art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 5 zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września

2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu jako podstawy prawnej rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego nie stwarza problemów interpretacyjnych co do motywów rozstrzygnięcia w tym przedmiocie, a tym samym nie stanowiło przeszkody do przeprowadzenia kontroli jego prawidłowości w oparciu o przepis art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Z tych też względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. postanowił jak w sentencji.